

KUOLP00E0ZX4

STÁTNÍ ÚŘAD OBYVATELSKÉHO KRAJE PRAHA 14-09	Sp.zn.
24. 07. 2007	Zpracováno
KOK 79354/2007	Ukl. znak

Ministerstvo vnitra
odbor všeobecné správy
oddělení státního občanství a matrik
 Náměstí Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-1388/50/2-2007

V Praze dne 17.7.2007

Rozeslat dle rozdělovníku

Počet listů: 2

Přílohy: 0

K čj.: -

Pozbytí státního občanství České republiky nabytím cizího státního občanství na základě výslovného projevu vůle (§ 17 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů)

- sdělení stanoviska Ministerstva vnitra

Ustanovení § 17 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění platném a účinném **od 29.10.2003** (novela provedená zákonem č. 357/2003 Sb.) stanoví, že státní občan České republiky pozbývá státní občanství České republiky dnem, kdy na základě výslovného projevu vůle (žádost, prohlášení, souhlas nebo jiný úkon směřující k nabytí cizího státního občanství) dobrovolně nabyde cizí státní občanství. Toto ustanovení však dále stanoví, že k pozbytí státního občanství České republiky nedojde v případech, kdy došlo k nabytí cizího státního občanství v souvislosti s uzavřením manželství se státním občanem cizího státu, a to za předpokladu, že došlo k nabytí cizího státního občanství manžela za trvání manželství. K pozbytí státního občanství České republiky nedojde ani v případech, kdy k nabytí cizího státního občanství došlo narozením. Z toho vyplývá, že k pozbytí státního občanství České republiky nabytím cizího státního občanství nedochází

a) v případech, kdy státní občan České republiky nabyde cizí státní občanství přímo ze zákona cizího státu (například narozením, osvojením nebo uzavřením manželství), tzn. v případech, kdy státní občan České republiky neprojeví výslovně vůli nabytí cizí státní občanství,

b) v případech, kdy státní občan České republiky nejdříve ke dni 29.10.2003 nabyde (nabyl) na vlastní žádost cizí státní občanství za podmínky, že jde o nabytí cizího státního občanství, které má manžel (manželka) a k nabytí tohoto občanství došlo za trvání manželství.

V praxi může nastat i případ, kdy státní občan České republiky nabyde cizí státní občanství na vlastní žádost ve stejný den, kdy toto státní občanství nabyde i jeho manžel (manželka). I když se jedná o atypickou situaci, kdy nabydou manželé (státní občané České republiky) cizí státní občanství ve stejný den (např. oba shodně žádají o udělení státního občanství Spolkové republiky Německo), Ministerstvo vnitra zastává názor, že je nelze z výše

uvedené výjimky předpokládané citovanou novelou zákona č. 40/1993 Sb. vyloučit a oba manželé nepozbydou státní občanství České republiky. Nejvyšší správní soud při výkladu § 17 citovaného zákona vyslovil právní názor, že připouští-li právní norma svým obsahem vícero výkladů, pak je vždy nutno zvolit ten, který nesměruje k újmě právní strany. „Pojem stát a státní občanství svým vývojem mění nikoliv svůj obsah, ale jistě svoji „výjimečnost“ a nenahraditelnost. Existence Evropské unie a států v ní, jakož i vývoj pojmu „evropské občanství“ jsou fenomény, které nutí ke změně pohledu na popisované instituty. Hranice domovského státu se pro občany a pro jejich záruky (např. sociální i ekonomické) začínají stírat a je otázkou vývoje, zda bipolarismus naopak nebude v budoucnu vítaným jevem. Na tento trend mají vliv jistě i globalizační a integrační trendy současné doby, které do značné míry relativizují význam spojení fyzické osoby s jedním státem.“

JUDr. Kateřina Guluškinová
vedoucí oddělení státního občanství a matrik

Rozdělovník:

- všem krajským úřadům
- magistrátům měst Brna, Ostravy a Plzně
- odboru občanskosprávních agend Magistrátu hl. m. Prahy